

sion af de gamle i Lønningsloven af 30. September 1909 optagne Bestemmelser om Befalingsmænds og ligestillede Skattepligt. Men dertil svarede min Forgænger: Nej, disse Spørgsmaal maa lades ude af Betragtning ved denne Sag. Naar jeg nu er saa loyal overfor min Forgænger, den radikale Forsvarsminister, at jeg stiller mig paa samme Standpunkt som ham, saa skulde de Herrer en Gang skønne paa, hvad det vil sige, at en Modstander, der beklæder den Plads, som en Meningsfælle af de Herrer tidligere har beklædt, har samme Opfattelse som denne og siger som saa: Det Spørgsmaal afgøres ikke i Forbindelse med denne Sag. Det glæder mig at kunne konstatere, at den forrige Forsvarsminister ved Skrivelse af 19. Marts 1910 gav et saadant afvisende Svar paa det af de 6 Byer udtalte Ønske i den af mig antydede Retning: Nej, det hører ikke hjemme i denne Sag. For øvrigt har det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) jo været saa aabenhjertig at sige, at selv om Ændringsforslaget blev vedtaget, vilde de Herrer dog ikke stemme for Loven. Vi have altsaa ingen Interesse i at føje de Herrer i deres Paafund om at sætte dette Spørgsmaal ind paa den foreliggende Lov, hvor den forrige Forsvarsminister sagde, det ikke hørte hjemme. Jeg siger derfor ogsaa, at det Spørgsmaal maa henvises til nærmere Forhandling om det Forslag, som de Herrer i Fællesskab have indbragt her i Tinget.

Jeg anbefaler derfor det høje Ting at stemme mod det stillede Ændringsforslag og vedtage Loven, saaledes at den saa snart som muligt kan komme til Behandling i det andet Ting, og vi kunne faa den Sag ud af Verden.

Zahle: Idet jeg forbeholder mig at tage Ordet senere, skal jeg overfor den højtærede Forsvarsminister, som ønsker at give dette høje Ting saa god Besked som muligt, gøre den Henstilling, at den højtærede Forsvarsminister ikke udtaler sig om den afgaaede Forsvarsministers Forhold til Garnisonsflytningen uden efter at have gennemlæst de desangaaende i Krigsministeriet beroende Dokumenter saa nylig, at han nogenlunde kan huske, hvordan det forholder sig med denne Sag, thi nu har den højtærede Forsvarsminister to Gange givet en fuldstændig urigtig Fremstilling af dette Forhold her i Tinget, og det er dog meget beklageligt. Jeg skal minde den højtærede Forsvarsminister om, at det forholder sig ikke saaledes, at der er nogen Grund til at forbaves over, hvor-

for den afgaaede Forsvarsminister ikke spurgte, da de tre Overenskomster vare indkomne, at han tværtimod, hvis jeg ikke husker fejl, spurgte endnu samme Dag, men i alle Tilfælde spurgte saa hurtigt derefter, at det maa siges, at han spurgte fuldkommen uopholdeligt om, hvad det vilde koste, og at Svaret først indløb til Krigsministeriet den 31. Maj. Den afgaaede Krigsminister spurgte, saa snart der forelaa et Grundlag, der var konkret nok til, at man kunde anstille Beregninger paa Grundlag deraf. Han spurgte straks, da dette forelaa, fik først Svar den 31. Maj, og da Svaret var af den Beskaffenhed, det var, blev Sagen henlagt, saaledes at den nuværende højtærede Forsvarsminister stod fuldstændig frit i denne Sag, den Gang han traadte til. Saaledes er den sande Sammenhæng med dette Forhold. Jeg vil meget henstille til den højtærede Forsvarsminister ikke offere her i Tinget at give en Fremstilling af dette Forhold, som ikke er rigtig.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister gav et Svar paa det Spørgsmaal, som det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) havde stillet, om vi kunde vente Overskridelser af de 31½ Mill. Kr. Den højtærede Minister mente, at saadanne Overskridelser ikke vilde komme. Det undrer mig, at han kan sige det, da vi jo staa lige midt i Overskridelserne. De 2½ Mill. Kr., der her er Tale om, ere en stor Overskridelse, de 150,000 Kr. forleden til Militærmusikken vare en anden Overskridelse. Vi staa altsaa lige midt i Overskridelserne, og saa tror den højtærede Minister, at der ikke vil komme Overskridelser! Det tror jeg nu slet ikke, for al Erfaring taler for det modsatte. Naar der er Tale om Udgifter til den Side, maa man altid være forberedt paa Overskridelser. Men det er jo muligt, at det ærede Medlem fra Bælum nu, efter at have faaet dette Svar, drager trøstigt hjem. Jeg er sikker paa, at hvis han stoler paa, at det er rigtigt, vil han bag efter blive skuffet. Nej, vi maa være forberedte paa, at der kommer adskillige og sikkert meget store Overskridelser.

Den højtærede Minister mente, at jeg længtes tilbage efter Bahnsons og Ravns Dage. Det gør jeg nu ikke. Men der var alligevel noget mere tiltalende ved de to som Ministre, end der har været ved de civile Ministre, og det var dette, at de ikke i den Grad som disse vare afhængige af deres Officerer. De civile Forsvarsmi-